

SLOVENSKI NAROD.

Vsak dan zvečer, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 34 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hoče sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljave naročnine se ne odira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se ostanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopolni se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knašovi ulici št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolije pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Najnovejši celjski izgredi.

Celj ki nemškutari so največje pismode. Ta elitna družba sestaja iz samih renegatov.

Imena sama, kakor Rakusch, Stepišchnegg, Jesenko, Jabornegg, Vallentschagg e tutti quanti, nam to potrjujejo, in zanimivo bi bilo, ako bi nam n. pr. »Domovina« ob priliki prinesla biografijo teh celjskih velmož. Potem bi lahko štitali: Sin je slovenskega tesarja itd.

In če se pomisli, da je vsak renegat vobče najostudnejša prikazen kar se jih misliti moremo, nam ni treba izgubljati nadaljnjih besedi za označanje te celjske gospode.

Ti pristni Tevtoni nimajo drugega in važnejšega posla, nego da blatijo nas Slovence, da sramote tisti narod, ki so se mu izneverili in ki so ga zatajili, te žalostne poturice. Kaj čuda tedaj, da se ravno v Celju vsled tega njihovega nasilstva bije strahovit narodnostni boj, ki ima zgozelo svojo slavno zgodovino. Ta zgodovina ima obilo žalostnih poglavij, ki so slovenski javnosti še v dobrem spominu. Zlasti ko so pred petimi leti dospeli Čehi v Celje na poset, ta čas se je razkačila ta renegatska tolpa na način, da je moral vsak pameten Slovek strmeti. To je bila surovost, to je bilo pobalinstvo, ki so je tačas uganjali celjski fakini pod vodstvom nemškutarske noble garde! In ta njihov poslanec dr. Pommer, katerega so se njegovi nemški kolegi v državnem zboru naravnost sramovali, ko je iz svojih zlogolikih ust metal najostudnejše blato na naš slovenski narod! Niti toliko čuta pravičnosti in razsodnosti nimajo ti renegate, da bi privoščili slovenskemu narodu vseučilišče, za katero se toliko trudimo in mučimo in katero vendar nimajo prav nikakega stika s celjsko nemškutarsko politiko.

S takimi nepoštenimi sovražniki, s takimi klevetniki je tedaj treba začeti najhujši boj. In danes lahko izrazimo svoje mnenje, da so celjski Slovenci v zadnjih desetletjih

premalo odločno nastopali zoper to nemškutarsko nasilje, ki ne pozna nikakih mej, ki nima niti pojma o kakih pravičnosti in ki bi najraje z brahijalno silo pobila in ugonobila vse, kar samo diši od daleč po slovenskem. Premalo odločno in preveč popustljivo je bilo to postopanje. Vzroki so nam dobro znani. Vendar jih danes nočemo razpravljati. Kakor ti meni, tako jaz tebi in prizanašati količjak tem ljudem, ki ne poznajo nikake dostojnosti in nikake meje za svoje falotarije, bi bilo greh in sramota za Slovence!

Zadnji izgredi so nam pa tudi nov dokaz, da javna oblast v Celju že davno več ne vršijo svojih dolžnosti v primerni meri. Tudi proti njim bo tedaj treba odale nastopiti, kar najenergičnejše! Sicer ne bi bilo mogoče, da bi »Vahtarica« prinašala naravnost besne članke, kakor je na pr. današnje zmašilo. Še manj pa bi bilo mogoče, da se takorekoč pred očmi javnih faktorjev organizira napad na Slovence. Saj se v tem zmišlu tedaj ta nemškutarska drhal v »Vahtarici« sama hvali, po drugi strani pa zopet po nemških listih laže in stvar zavija, kakor da bi Slovence, ki so bili v resnici napadeni, napadali demonstrante. V tem oziru zahtevamo tedaj natančne preiskave, in sicer nekako take, kakršnje so pri nas v Ljubljani in na Kranjskem vobče v navadi, če se kakemu »hajlovčku« stopi bolj trdo na prste.

Če je kaj pravice v Avstriji, se morajo te razmere, kakršne vladajo dandanes na celjskem magistratu in zlasti pri celjski policiji, takoj in nemudoma odpraviti. Zategadelj je treba najodločnejšega odpora! Zato tudi povsem odobravamo ostro in brezobzirno pisanje celjske »Domovine« in nastop političnega društva »Naprejek«, ki je v terek sklicalo celjske Slovence na posvetovanje, kako preprečiti daljnje izgrede. Izvedelo se je povsem zanesljivo, da so tudi za terek zvečer napovedani novi izgredi. Po sklepu zbora je šla depu-

tacija, obstoječa iz poslanca dr. Hrašovec, nadalje gg. dr. Kukovca in Antona Kolenca, k vodji glavarstva ter zahtevala izjavo, ali vlada jamči za red za bodočo noč in nadalje, ker bi Slovenci v nasprotnem slučaju rabili silo. Enak poziv se je tekom dneva dvakrat brzojavno naslovil na namestništvo v Gradec. Uspeh je bil, da se je županu gotovo namignilo, da hode mestu vzeta policijska oblast, ako župan ne more vlade zagotoviti, da prepreči daljnje izgrede. Vsled tega je Rakusch takoj začel pogajanja z razgrajadi. Vsled županovega posredovanja so takoj opustili nemškutarski tolovaji že dogovorjene izgrede. Slovenci so bili za vse slučaje dobro pripravljeni, vsled česar je postalo razgrajadem itak tudi že prikielo. Da je župana drhal včeraj takoj ubogala, je najboljši dokaz, da bi bil tudi prejšnjo noč župan lahko izgrede preprečil, če bi jih sam ne bil želel in odobril. Tako je noč od torka na sredo ostala mirna in so le ob eni ponoči, ko je že vse spalo, nemški tolovaji pobili nekaj novih šip na »Zvezni tiskarni«.

Kakor razvidimo iz teh zadnjih poročil, bi se bili izgredi prav vlahka preprečili, zlasti ker so bili v »Vahtarici« takorekoč napovedani. In če se v Ljubljani pri vsaki najmanjši priliki vnaprej alermira s kr. orč. ništvo vkljub temu, da je mestna policija kos svoji nalogi, če se pri nas na Kranjskem transportira orožništvo iz Ljubljane v Domžale, kadar provocirajo nemški nacionalci v slovenski vasi; tedaj naj se tudi v Celju zgane državna oblast o pravem času, ko vidi, da je Rakusch gluh in slep in da celjska policija ne more ali pa noče skrbeti več za javni red in mir! Na vsak način pa se mora celjska fakinaža iztrebiti in pošteno kaznovati za tolovajsko njeno početje!

Vojna na Daljnem Vztoku. Konec vojne?

Maršal Ojama je rekel, kakor poroča »Russ«, odposlaneem kitaj-

skega prebivalstva, naj se le mirno in brez skrbi vrnejo k svojim poljskim opravkom, ker vojna se prav kmalu konča.

Z mandžurskega bojišča.

Vkljub neprestanem deževju in skoraj nerabnim cestam se ravno sedaj neprestano ponavljajo spopadi na vzhodnih krilih. Iz tega je razvidno, da bi Japonci na vsak način radi zvedeli, kako daleč se raztega rusko levo krilo; nasprotno pa Rusi skrbno zapirajo vse dohode, da jim na tem krilu ne pridejo Japonci za hrbet. Na ta način se vzhodnje rusko krilo neprestano podaljšuje ter je že dolgo 250 km. Usodna bi znala biti taka razdalja, ako se hi-poma začne bitka v središču, ker bi ne bilo mogoče tako brž pritegniti na pomoč razprostrtih oddelkov.

General Linevič je brzojavil 8. t. m. v Petrograd, da nameravajo Japonci 9. t. m. izvršiti splošni napad. To je zvedel general iz japonskih pisem. Japoncem je namreč znano, da prispe 10. t. m. v Harbin še 19. armadni voj, nakar bo štela ruska armada v Mandžuriji 470.000 mož.

Japonci v ofenzivi.

»Novoje Vremja« poroča, da je večji japonski oddelek v severni Koreji prestopil v ofenzivo ter napadel pri Kuansoderi prednje ruske oddelke. Tudi pri Piaščabangu naskakujejo Japonci ruske pozicije. Dosedaj so Rusi še vedno dobili pravočasno pomoč, da so naskoke odbili.

Kako je na otoku Sahalinu?

Nekemu parniku se je posrečilo s 150 ruskimi beguni s Sahalina prodreti blokado ter zbežati v Vladivostok. Beguni pripovedujejo, da je v notranjih delih otoka še več manjših ruskih oddelkov pod poveljstvom podpolkovnika Sjetunova. Vsega ruskega vojaštva na otoku je še kakih 3000 mož. Toda po sodbi begunov se ne morejo zdržati preko enega tedna, ker jim zmanjkuje živil in streljiva.

Preiskava o predaji Port Arturja.

Preiskava se nadaljuje z osobito strogostjo. Zaslišanih je bilo že nad 100 prič, ki so vse izpovedale, da je genel Kondratenko tako izboljšal vse utrdbe, da bi se bila trdnjava še vsaj dva meseca lahko držala. General Steselj ni storil ničesar v utrjevanje, temuž je le zapovedoval. Sploh pa je izročil trdnjavo Japoncem proti volji ostalih generalov.

Ali bodo Japonci oblegali Vladivostok?

Temeljiti poznavalec vseh vojnih operacij, I. Taburno, je na razna vprašanja, ali začno Japonci oblegati Vladivostok, odgovoril v »Nov. Vremja« z daljšim člankom. Taburno pravi, da so Japonci razumni in premišljeni ljudje, ki sami najbolje vedo, koliko žrtev jih je veljal Port Artur. Ako bi bil Ojama imel tistih stotisoč mož, ki so stali med nasipi pred Port Arturjem, dosegli bi bili Japonci že zdavna in vse drugačne uspehe na mandžurskem bojišču. Zato si bodo dobro premislili, predno se podajo v podobno nevarnost pred Vladivostokom, ki je močno utrjen in izvrstno oborožen in dobro preskrbljen z živili. Rusi bi si celo želeli, da se lotijo Japonci Vladivostoka, ker bi s tem morali oslabiti svojo mandžursko armado. — Iz japonskih virov se je zvedelo, da so se v ta namen ustanovile tri nove divizije (13., 14. in 15.) samostojna vojna brigada in 4. brambovska divizija.

Mirovna pogajanja.

Komura predloži že danes 10. t. m. v mirovni konferenci japonske zahteve, ki jih Vite takoj sporoči carju. — Z druge strani pa se zatrjuje, da predloži baron Komura dva ločena mirovna pogoja, enega za takojšnji sprejem, drugega pa za končni sprejem, ako bi se vojna nadaljevala. Prvi predlog

LISTEK.

Izlet na Višavo.

Spisal Roman Romanov.
(Konec.)

IV.

Višava je bila oddaljena od mesta dobro uro. Ležala je na holmu, od katerega se je videlo daleč okoli. Pod holmom je tekla deroča reka in kadar jo je obsijalo solnce, je bila videti kakor srebrna. Cesta na Višavo je bila večinoma ravna. Vila se je sredi polj in travnikov, ki so se pogostokrat dvigali v položne holme in prislonéne rebri.

Zagorec in Anišin stric sta se peljala proti Višavi. Konj je tekel čisto enakomerno, in po cesti pred njim so se umikala krdela vran in odletavala na razorana polja. Na vozu je vse molčalo. Stric je kadil cigaro in Zagorec je zažigal cigareto za cigareto. Umolknila sta kmalu, ko sta pustila za seboj mesto. Zagorec sploh ni bilo do govorjenja. Strmel je v daljave s praznimi očmi,

kakor bi bil končan zadnji dogodek njegovega življenja. Spoznal je vso praznoto svojega srca in ostal je miren in resen. Dozdevalo se mu je smešno, zakaj je pozval v življenje te mračne razmere, zakaj je zaželel zdaj, ko že skoro mineva njegova mladost, take tihe in božje ljubezni. In končno je vprašal samega sebe, kaj išče, kaj se pelje motit ljudi...

Voz se je ustavil pred znano krčmo in izletniki so z veseljem pozdravljali novo došla gosta. Ko je opazila Anica Zagorec, je pobledele. Stopila je k stricu in mu podala roko. Odšla sta skupaj v sobo in tudi ostali so šli za njima. Zagorec je sedel sredi te šumne družine in naročil vina. Natakarcia je bila mlada in lepa. Ko je postavila pred njega steklenico, ji je povedal poklon in jo pobožal po licih.

Do mraka ni bilo prave zabave. Ko pa se je smračilo, tedaj pa je bilo čutiti, ko da je prišlo od vseh strani nebeško veselje. V sobo je stopil majhen človek s hudimi brki in srepim pogledom. Sedel je za klavir in prišel je igrati po svoje

prikrojene polke in valčke. Prišel se je ples, in Zagorec je opazil Anico, ki je plesala s tistim človekom mrliških las... Obšlo ga je neprijetno čuvstvo, ogrnil je površnik in odšel ven. Obšel je vso Višavo in šel je čez polje in do gozda. Lepa noč je molčala nad širokim svetom in lunin svet je trepetal po dolinah in tratah. Nikjer ni bilo nikogar in nobenega glasu ni bilo zasnat.

Zagorec je prišel do gozda in sedel na posekano drevo. Gledal je doli po dolini brez cilja in podpiral je svojo glavo ob roko. In takrat se mu je zdelo, da jo vidi natančno, kako prihaja iz doline gori proti njemu. Bila je v črni obleki in deset korakov pred njim se je ustavila.

»Zakaj ne jemlješ ljudi v njihovi naravi, zakaj jih vsameš in prestrvarjaš prej dolgo število dni v svoji duši?«

Vse je trajalo samo trenotek, in zopet je ležal isti mir po vai okolici. Za njegovim hrbtom je včasih zašumelo: trhla vojica je padla med listje, ali pa je šla mimo nočna žival. Tiho je slonela noč nad dolinami in

holmi, in lunini žarki so ležali po poljih in dragah.

Zagorec je leglo čudno čuvstvo v sree. Bilo mu je, ko da je videl svojo lastno srečo, ki je šla v globoko dolino doli, iz katere se ne povrne nikoli več...

Vstal je in odšel nazaj v vas. Ko je prišel do gostilne, mu je udaril na uho hrup izletnikov, in zdelo se mu je, da on ne spada med nje. Stopil je na vrt, ki je bil zasajen s sadnimi drevesi in je ležal zadaj za hišo. Stopal je po mehkih travah z mirnimi koraki, in ko je prišel do močnega drevesa, je postal. Pri bližnjem deblu je opazil človeka s mrliškimi lasmi, ki je govoril o ljubezni. Videl je natančno, kako je stegnila Anica svoje bele roke in jih oklenila krog njegovega vrata. Počakal je neopažen, da sta odšla in ni se jezil: »Čemu želite tega, česar ne najdem, čemu si domišljavati to, česar ni?«

Uživati življenje v vseh njegovih posameznostih, kakor se vrtijo mimo nas po vrsti in druga za drugo!...

Odšel je v sobo, kjer ni bilo nikogar. V sosednji sobi je še svenel

klavir: po svoje prikrojene polke so se vedno ponavljale in valčki brez konec so vzdobujali na ples.

K Zagorec je stopila natakarcia, in on se ji je nasmehljaj. Opazil je njena zdrava lica in njene življenja polne oči. Povabil je je k sebi, in ko je sedla k njemu, jo je prijel krog pasa. Pravil ji je kratkočasno zgodbo o lepih oseh in jo naposled poljubil. Bila je tega vajena, niti zgenila se ni...

Takrat so se odprla vrata, in Anica je stala na pragu. Natakarcia je odšla v vežo in tudi on je vstal in odšel. Pri ti priliki je čutil, da je nekdo pljunil za njim; ali njemu ni bilo do tega: niti ogledal se ni...

Prihajale so posne ure in družbe se je poslavljati in odpravljati na pot. Rekli so voznikom, naj zaprežejo, ali ko so stopili na prag in videli tisto lepo spomladansko noč, ni hotel nihče več na voz. Sklenili so, da pojdejo peš, in v resnici so se odpravili v kratkem času.

Zagorec je počakal, da so odšli, stopil k vozniku in ga prosil, naj ga popelje v mesto. Ko je sedel na voz

ne omenja ničesar o odstopu zemlje, pač pa zahtevajo Japonci za vrnitev otoka Sahalina 150 milijonov dolarjev. Drugi predlog pa zahteva neizmerno vojno odškodnino in odstop toliko ruske zemlje, da bi nastala v Aziji velikanska japonska država.

V ruskih dvornih krogih je večina proti miru. Splošno protokujejo, da se bodo mirovna pogajanja najpozneje v enem tednu razbila. Car je baje ukazal, da se japonski mirovni pogoji takoj razglasijo narodu, da se podžge po celi Rusiji navdušenje za vojno.

Iz stalnega obrtnega odseka.

Dunaj, 9. avgusta. V današnji seji se je razpravljalo o dokazilu usposobljenosti v obrtu. Proti volji vladnega zastopnika se je sklenilo, da se sprejmejo v zakonski našt obvezni izpiti za mojstre. Glede izpitov za pomočnike se je določilo, da se mora pomočnik izkazati ali z izpitom, ali z večletnim delom v isti obrti ali pa s spričevalom kake obrtne šole. Glede učne dobe v kakem obrtu se je določilo najmanj dve leti, največ pa štiri leta. Končno se je sklenilo, da se vojaškim profesionistom vstave vojaška doba v čas, ki se zahteva za dokaz usposobljenosti.

Šolska politika.

Opava, 9. avgusta. Nemški poslanci in župani vzhodnih šlezjskih mest so imeli danes v Oderbergu protestni shod proti ustanovitvi češkega učiteljskega v Poljski Ostravi in proti temu, da bi se poljske paralele še nadalje pustile v Tešnu. Ministrskemu predsedniku baronu Gautschu so poslali brzojavni protest.

Dunaj, 9. avgusta. Govori se, da predloži vlada takoj jeseni parlamentu predlog o ustanovitvi češkega vseučilišča v Kraljevem polju pri Brnu in glede ustanovitve nemškega vseučilišča v Brnu. Potem prepusti vlada obema strankama, da se zedinite o tem, kje naj končno stojite vseučilišči.

Kriza na Ogrskem.

Budimpešta, 9. avgusta. Poljedelski minister je povedal nekemu časnikarju, da nikakor ne misli ostati na svojem mestu preko 15. septembra. Do tedaj mora namreč sestaviti parlamentarno vlado stranka, ki je na programu nagodbe iz leta 1867, ali pa bo vlada primorana, prirediti z nasilnimi sredstvi, pri katerih ne mara on sodelovati. Vsekakor pa je gotova stvar, da cesar nikoli ne dovolj madjarskega poveljevanja v armadi. — Govori se, da namerava vlada razpustiti državni zbor in na podlagi vo-

lilnih rezultatov ustanovi novo večino s programom iz leta 1867. Ako opozicija ta predlog sprejme, odstopi baron Fejervary, naslednik mu pa bo grof Andrássy.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad, 9. avgusta. Bolgarski metropolit v Strumici je naznanil, da so v okrožju Radovišče Turki pomorili več Bolgarov. Po posredovanju civilnih agentov so nekaj morilev že zaprli. — V Vodenici so se pritožili trije prebivalci, da jih je častnik Dženil effendi pretepal in trpinčil. Preiskava je doglala, da so tožitelji govorili resnico in častnik pride pred vojno sodišče.

Vstaja na Kreti.

Carigrad, 9. avgusta. Vstaši so se polastili carinskega posloja v vasi Castelliter streljali na rusko topničarko »Chrabry«, ki je pripeljala orožnike. Topničarka je nato začela bombardovati vas s 120 strelji. Vstaši so ranili dva ruska mornarja, končno pa so razobesili belo zastavo.

Sestanek nemškega cesarja z angleškim kraljem.

London, 9. avgusta. O predstojećem sestanku med nemškim cesarjem in angleškim kraljem se sstrjuje iz zanesljivih virov, da vlada med cesarjem in kraljem že več mesecev resno odpujanje, ki je nastalo ved dvorskih spletk. Cesarju Viljemu so baje povedali razne izjave, ki jih je storil o njem kralj Edvard. Kralj Edvard pa je prišel tem spletkam na sled ter si prizadeva, pri predstojećem sestanku odpraviti to nesporazumljenje. Pri sestanku se bo krizali ali odpravila, ali pa pride do očitnega konflikta.

Dopisi.

Iz Kota pri Igu. Iz našega tihega, a lepega Kota pod našim krasnim, tudi ljubljanskim planincem priljubljenim Krimom se niste dobili nikdar kakega dopisa, gospod urednik. Pa naj izve svet, da tudi mi še živimo in se po zaslugi našega petelinškega župnika tudi gibljemo. Obupani smo bili zadnje tedne, kajti silna, neznozna vročina nas je davila; po vodo smo se vozili 2 uri daleč s sodčki in trpeli smo žejo kakor duše v vicah. Čelo naša prelepa luža sredi vasi se nam je posušila; zemlja je pokala in mi ter živina smo umirali od sopen. Vse vode, vsi jarki so se posušili, pridelki na polju so usihali — bilo nam je obupati. Takrat pa so dvignile naše duše volitve v lški vasi, volitev v občinski odbor in volitev župana. G. dr. Janez Zlatoust Mauring, ki je spravi malone že vso izansko faro pod svoj široki mašni plašč, ga je hotel razgrniti tudi preko naše prekrasne podkriške doline. Smrada, blata in gnojnice mu namreč ni dovolj na Igu, zato je hotel raztegniti svojo nazadnjaško vlado še na lško vas in na pripadajoča selišča. Ker so na Zgornjem Igu lepi lovi — pa ne le na srne, nego tudi na srnice s predpasniki — ima ta pobožni »jager« na Zgornjem Igu mnogo pristašev in še več pristašinj. Vse te je

3. avgusta t. l. privlekel seboj na volišče; poprej pa je imel še z njimi shod v konsumni gostilni, ki jo vodi Ana Mauringova. Tam je smehljaje pisal volilna pooblastila za svoje kimačve. Hotel je, da bi vse cerkve in cerkvice volile in je razdelil kar cel kup pooblastil med svoje pobožne jage in priganjaje. Zmagovito je prikorčal potem na volišče, saj 'bi bil mogel voliti kar sam petkrat. Toda groza! V volilni listi so bile prečrtane vse cerkve in c. kr. volilni komisar je vprico kmetov poučil dr. Janeza Zlatoust, da ni — papež, ker se je grdo zmotil in da volilnega reda prav nič ne pozna. Cerkveni davek plačujejo vaščanje, ne pa dr. Zlatoust, zato volijo vaščanje, ne pa župnik. Blamirani dr. Polž se je penil od togete, mi smo pa imeli za bavo. Žalosten je zapustil volišče in za njim je bežal tudi zeleni Janez Grum naravnost proti Vrbljenju. Tako mu vsi »jogri« in gonjači niso pomagali, kajti zmagali so napredniki metje, tako, da sedi v občinskem odboru le še — pol klerikalea. Po volitvi so šli na novo izvoljeni župan Janez S. in vsi odborniki nalašč v konsumno gostilno, kjer so veselo slavili svojo zmago prav na istem mestu, kjer je še malo časa poprej dr. Zlatoust koval s svojimi jogri črne naklepe. Za nami pa je nakrat pridrl tudi dr. Zlatoust, ki se je hotel nekaj zadirati nad nami, a župan, ki mu je že trikrat zavezal usta, mu je ukazal tudi to pot, naj tiho odrine na lg, kjer ima že prav dosti kimačev. Z grozno prisego, da se bo maščeval na »liberalci«, jo je odkuril dr. Zlatoust domov. Mi se ga pa ni ne bojimo, ker imamo svoje glave in svoje misli! In, glejte! Bog nas je blagoslovil, kajti malo dni nato nam je poslal dežja, ki je osvežil vsa naša polja ter ugasil našo žejo. Tako je; mi se ne damo!

Škofjeloške novice.

Šinkovec in pogrebni stroški. V soboto je tu umrl nezakonski otrok; njegov varuh je šel Šinkovcu naznaniti pogreb in mu je poslal na dom račun ter odredil, da poprej, dokler ne plača varuh 17 K 60 h za pogreb, ne bo zvonilo, ne bo otrok pokopan. Šinkovec dobro ve, da varuh ni dolžan stroškov trpeti, dobro ve, da je nezakonska mati v največji revščini, ker je pa otrok nezakonski, bi rajše videl, da se otrok na tak način iz sveta spravi, kakor se je pogostoma v farovžih dogajalo. Kaj pa je treba take rezeže še cerkveno pokopati in še zastonj!

Šinkovec in veselica olepševalnega društva. Olepševalno društvo je tu priredilo v nedeljo veselico, da se pokrijejo stroški naprave pota pod Skalcam in naprej, katera pot bi tudi dobro služila Šinkovcu, da si veliki mehur na trebuhu odpravi. Kaj pa je Šinkovec napravil? Na 30 vozeh je naložil na vse jutro — ob 4. Marijine device s fanti vred, katere je še pomnožil s fanti rokodelskega društva, in se ž njimi odpeljal proti Železnikom, kamor je srečno device in devičarje pripeljal. Bog je pa svoj prst pri tem pokazal. Bog je vsegveden, vedel je torej, da bodo, kakor povsodi na takih romanjih, romarji grešili in zato je poslal grom in blisk in mnogo debelega dežja na to karavano. Naj bi bil raje Šinkovec loško devičarstvo doma pustil, ne bi bilo groma in dežja, ves dan bi bilo lepo vreme in devičarji bi vsaj z devičaricami pri Logondru nedolžno plesali — to je pa hotel Šinkovec zabraniti.

Zoper nedolžen ples je Jane. Ko se je Šinkovec z romarji proti Železnikom v neusmiljenem dežju vozil, je pa Jane po priči razbijal in

rotil očete in matere, da ne smejo otrok poskakovati in plesati pustiti, ker je to smrtni greh, ker s tem se začne poželenje. Ubogi Jane, kako se mora reže s svojo pohotnostjo boriti! Solaricam, 10—12 let starim učenkam, si prepovedal v tej vročini kratke rokavce nositi, ker je to nesposobno. In kako lepo je Jane to naredil: prijel je pri krščanskem nauku učenko za golo roko in rekel, da se mora to pokriti — držal jo je pa dolgo časa za meso. Seveda potem Janca tudi ples vznemirja, ker misli, da se drugi vznemirjajo.

Na Janca so vse tercijalke jezne. Ta fant še v cerkvi med mašo razsaja. Oni dan je med mašo postavil 6 čuek pred oltar, da so glasno molile rožni venec. Med mašo je puhnil iz spovednice in zakričal na tercijalke: »Zakaj pa ne odgovarjate na rožni venec!« Ženske so se spogledavale, ker niso vedele, da se mora kar na dve strani moliti; so ga pa tudi dobro obrale po vseh hišah v Loki in izven Loke! Jane! Odkurite hitro v Ljubljano, tukaj vas še tercijalke več ne obratjajo!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 10. avgusta.

V »Učiteljskega Tovarisa« se je »Slovenec« včeraj vnovič zaletel, in sicer radi znane njegove novice. Pomirite se že enkrat, g. dr. Elbert! Saj vendar nikjer niso predpisani »duhovni pozdravi« uradnih učiteljskih konferenc. Zategadelj naše učitelstvo povsem opravičeno protestuje zoper take »razvade« in ima prav, če se varuje vsake dotike »z mačkami, ki spredaj ližejo, zadaj pa praskajo.«

Z ozirom na »Slovenec« napad na Sokole na Jesenicah piše današnja »Edinost«: »Vsled te vesti smo takoj poizvedovali med tržaškimi udeležniki na slavnosti na Jesenicah in na podlagi tega, kar smo doznali, smemo zagotoviti, da gornja vest ne odgovarja resnici. Radi tega moramo izreči svojo najstrožjo obsodbo in najhujše ogorčenje radi takega obrekovanja sokolskih društev od bratske strani. To pa tembolj, ker so se ta društva žrtvovala, da pripomorejo v utrjenje važne pozicije, kateri notorično grozi največja nevarnost od strani istega nemštva, kateremu ravno »Slovenec« sicer dan na dan napoveduje boj! — Pa tudi če bi se bilo kaj zgodilo, bil bi »političen list za slovenski narod« najmanje poklican v to, da naše napake razkriva svetu in sovražnikom.«

Celje — Slovenji gradec. Dne 6. avgusta se je vršila ustanovna slavnost »Slovenjegraške čitalnice«. Dasi je mestni zastop v strogo nemških rokah, dasi so zadnje državnozbornske volitve pokazale, da vlada tudi v Slovenjem gradu veleniški duh, so bili slovenjegraški Nemci tako pošteni in dostojni, da ni prišlo niti do najmanjše rabuke. Isti večer, ko so slovenjegraški Nemci mirno in dostojno poslušali narodno godbo, narodno pesem, je napadala pijana nemška drhal v Celju »Narodni dom« in »Zvezno« hišo. V Slovenjem gradu nimajo več kakor enega občinskega redarja, orožništvo je bilo videti v neslužbeni obleki, v

Celju imajo osem mestnih policajev, žandarmerija je pa politični obla na razpolago. Ako je torej v Slovenjem gradu en redar mogel vzdrževati mir, ali je bilo to nemogoče v Celju, kjer je na razpolago cela četa redarjev in orožništva?!

Znat' se mora! Obežanje Salezijanci, ki so se nedavno tega vgnezdili v bližini naše Ljubljane, niso samo večši berači, ki znajo izprežati sadnje vinarje iz nevednega in nerazsodnega ljudstva, oni so tudi »prefriganji« trgovci, ki bi delali večkrat najpremetenejšemu židovskemu kramarju. Pred kratkim so pričeli trgovati z vratnimi verižicami, nekaterih so pritrjeni obeski z raznimi svetimi podobami. Te verižice prodajajo pobožnim ženskam, ki bi jih naj kot blagoslovljene svetinje nosile okrog vratu, po 2 K 40 v, na glašajoč, da niso samo »močno« blagoslovljene, marveč da so tudi izdelane iz dragocene kovine. Neke oseba, ki ni prav verjela tem za trdilom, je nesla tako verižico v preizkušnjo k nekemu tukajšnjemu zlatarju. Ta je konstatiral, da so te verižice iz navadnega medenine in da niso več vredne, kakor po 24 vinarjev. — Pobožni očetje Salezijanci prodajajo torej blagoslovljene svoje verižice desetkrat dražje, kakor so vredne, in vtaknejo pri vsaki verižici masten dobiček v svoj žep. Radovedni smo, kaj je »svete« verižice tako gorostasno podražilo, ali sveta podobica, ki se nahaja v obeskij, ali morda »ta večji žegen«, ki baje tiči v teh verižicah? Takisto pa bi bili hvaležni tudi slavnosti politični oblasti, ako bi nam pojasnila, da-li je ona dala očetom Salezijancem »patent«, da smejo prodajati ljudstvu stvari brez vsake vrednosti s tako velikanskim dobičkom!

Teharske občinske volitve razveljavljene. Graški listi so prinesli danes lakonično brzojavko iz Celja: »Okrajno glavarstvo je občinske volitve v Teharjih razveljavilo.« — Vzrok se ne pove. Kakor znano so pri teh občinskih volitvah po hudem boju zmagali Slovenci.

Ni jim mar ne za dušo ne za telo. Martin Markič iz Rodeža na Goriškem se je rodil šibek otrok, za katerega se je bilo bati, da umrje v par urah. Rodež spada pod Plavi. Ker so Plavi zelo oddaljene od Rodeža, so nesli otroka v Kanal, da bi ne umrl pred krstom. Duhovnik v Kanalu ga pa ni hotel krstiti na noben način in rekel, naj ga neso le v Plave, kamor spada. Ko so mu povedali, da je otrok silno slab, naj bi ga vseeno krstil, se je izjavil, da mu ni nič mar ne za dušo ne za telo otrokovo in zapodil botre. Taka so dandanes dejanja nekaterih oznanjevalcev Jezusovih ukov!

Kakor psa so pokopali v Št. Andrežu na Goriškem nekega

Dalje v prilogi.

je potegnil klobuk globoko na oči in dvignil ovrtnik svojega površnika. Naprosil je voznika, da bi vozil hitro, in ponudil mu je smedko. Kmalu je začel srečavati izletnike. Bili so večinoma vinjeni in nihče ga ni spoznal. Ta in oni je pel nagajivo popevko in ta in oni je vriskal s hrupnim glasom. Daleč doli od Višave je opazil Anico in človeka z mrljškimi lasmi. Spoznal ju je v prvem trenutku. On jo je držal čez pas in ji vpil na ušesa o ljubazni: bil je pijan.

Na ta večer je spoznal Zagorec, da je padla njegova duša na tla in v blato. Umazane roke so ji potrgale krila, in zdaj ni več pomoči... Polotila se ga je čudovita hladnost do vsega: vzletel je zadnje mehko čustvo iz svojega srca, vzletel bi ga na trd kamen in pohodil s hladnimi nogami...

Po mestu je vse mirovalo. Električne svetilke so gorele s nemirnimi plamenčki, in ostre sence so se držale po cestah in ulicah.

Zagorec je vstopil v svojo stanovanje in prižgal luč. Zagrnil je okna

in hodil po sobi z resnim obrazom. Za trenotek se je ustavil pri klavirju in vrgel je s pulta kopo not. Nesel jih je k mizi in spoznal jih je takoj: bilo je na njih polno krivih črt, zakaj pisal jih je s trepetajočo roko. Lepo je odbral vse tiste liste in jih odnesel k peči. Tam jih je zmečkal in strgal z mrzlimi rokami in vrgel v peč...

Od tistega časa je prihajal ob določenih urah k Anici dostojno in ponosno. Na njegovem obrazu je bilo videti, da ni bilo med njima še ničesar, da se ni še nikoli rodila taka misel v njegovem srcu...

In pri neki priliki ji je govoril s strogim glasom in resnega obraza: »Ne domišljajte si ničesar o ljubezni! — Zakaj polna je hinavstva in podlosti...«

Ona ni razumela njegovih besed. Njeni beli prsti so ležali na tipkah, in njene oči so bile pobežene...

Tistikrat je bila že jesen, in zadnji list je trepetal na samotnem drevesu.

Brat Justin.

(Iz dnevnika samostanskega novica Priobčil Bistričan.)

(Dalje.)

Dne 28. oktobra.

Silno mi je danes dolgčas. Dežuje zunaj in človeku se ne ljubi prav nič. Vzel sem dnevnik v roke in prebiral, kar sem napisal vanj. Nekaj me sili k pisanju in ker nimam drugega pisati, opisati hočem patra gvardijana, kolikor vem in ga poznam.

Naš pater gvardijan je strašno zabiti in neveden, zato se pa n. pr. pater Feliks tako kruto včasih norčuje iz njega, da je vprav pomilovanja vreden. Poleg tega ima pater gvardijan lepo navado, da vselej, kadar kak tujec, bodisi duhovnik ali kdo drug, pride v samostan in je pri obedu, silno hvali vino in toži, kako se draži od leta do leta. Govori neko mešanico iz slovenškega in nemškega, na kar je silno ponosen.

Izmed slovenskih besedi mu je priljubljen stavek: »To ni mogoče!« izmed nemških pa »alston.« Da je volk na denar, sem spoznal takoj drugi dan

svojega bivanja v samostanu. Še bolj me je potrdil v tem prepričanju pogovor, ki se je vršil pred par dnevi v obednici.

Brat Viljem ima v M. zelo bogatega strica, kar patri vedo, ker se splošno zelo zanimajo za posvetne ljudi, ki imajo enako samostanu po stotisočakih in milijonih na strani.

Brat Viljem je bil te dni servitor in je ravno stal pred patrom Donatom, katerega sva midva prekrstila v »drsalov«, ker levo nogo tako za seboj vleče, kot bi ne bila njegova. Ravno je hotel brat Viljem vzdigniti veliki krožnik izpred njega, ko se obrne pater Donat vanj in ga vpraša:

»Vi, frater Viljem, ali nimate vi v M. sorodnikov?«

Brat Viljem je slutil, kam pater Donat cilja, zato je odgovoril:

»Seveda jih imam, nekega strica, ki je bogat kot škrt.«

»Zelo bogat je?«

»Ne govori drugega kot o samih tisočakah in stotisočakah, pravijo, da ima blizu dveh milijonov.« pristavi brat Viljem tako glasno, da je slišal pater gvardijan zadnje besede.

»Kdo je tak bogataš?« vpraša hitro. »Moj stric po materi; denarja nima na število, ampak na mero. Skop je pa tako, da si komaj jesti privoščim. Lansko leto sem bil pri njem, pa me je izgnal kot psa.«

»Alston pa zmirom ni tako slabe volje?« vpraša pater gvardija in vtakne košček pečenke v usta.

»Upajmo, da ne,« odvrne muhasto brat Viljem in prestavi krožnik pred patra Tadeja ter nadaljuje: »Pa tudi drugače je čuden človek. Ko so Mški škof zvedeli, da je moj stric velik bogatinec, zraven pa ravno tako velik grešnik, ki cerkve še zunaj ne pogleda, koliko manj še le znotraj in da ima neko žensko kar tako pri sebi in ji usmiljenje skazuje, poslali so nekega pobožnega jezuita k njemu s prošnjo, naj se pobjoljša. On pa jezuita še pogledal ni, ampak mu je hrbet pokazal in dejal: »Povejte škofu, naj skrbi, da bo on imel tak pobjoljšek, kakor ga imam jaz. Če si on more to privoščiti kar jaz, potem je dobro zanj. Moj pobjoljšek naj ga nič ne skrbi!« — Samih procentov vleče čez dvesto goldinarjev na dan!«

Karola Zavatlava, ki se je obesil. Zavravlav ni bil popolnoma pri zdravi pameti in se je najbrž tudi obesil, ker se mu je omračil um. Bil je pa tudi revež, ki ni imel nobenega denarja. Zategadelj ga najbrž niso hoteli pokopati na katoliški način. Pogreb „košta“, prijetli!

— Pogreb slikarja Ažbete v Monakovem. Iz Monakovega se nam piše: V torek popoldne smo izšli materi zemlji prah našega Antona Ažbete. Vsa umetniška družina se je zbrala, da izkaže zadnjo čast ljubljemu tovarišu na njegovi zadnji poti. Pogreba so se udeležili profesor pl. Stiebler, slikar Hoffmann p. l. Vestenhof, deputacija umetniškega podpornega društva, člani društva „Dichtelei“, slavni gostje restavranca „Simplicissimus“, razni umetniki in pisatelji, mnogo pokojnikovih učencev in učenk, njegovi najboljši prijatelji in vsa Ažbetova šola. Ob odprtem grobu je govoril pisatelj Edgar Steiger, ki se je v pesniško navdahnjenih in v sreč segajočih besedah poslovil od pretrgano umrlega mojstra. Govornik je med drugim rekel: „Poslavljamo se od moža z zlatim srcem, ki ni imel v Monakovem med vsemi, ki so ga poznali, nobenega sovražnika, ki je žrtvoval za umetnost vse najboljšo, ki je kot učitelj vzbudil in razvel v srce sto in sto učencev plamen umetniškega navdušenja. Vse svoje življenje je bil vesel učencev umetnosti in eden izmed onih revežev, ki radi dele zadnjo skrajno s še ubožnejšim svojim bližnjikom. Pokopali smo blagega moža, nam pa je bil on več.“ V imenu umetniškega podpornega društva je govoril slikar Nomenbruch, ki je položil na grob prekrasen venec, ki so ga darovali umetniki in pisatelji. Venec so položili na grob tudi društvo „Dichtelei“, pokojnikov umetniška šola, stalni gostje pri „Simplicissimu“ in druge odlične osebe. Sijajni pogreb, ki se je priredil Ažbetu, je dokazal, da je pokojnik užival največji ugled v umetniških in pisateljskih krogih v Monakovem.

— Odbor „Dramatičnega društva“ nam piše: Z ozirom na vsaš pripombo k notici o programu slovenskega gledališča za bodočo sezono v št. 178. vašega cenjenega lista, blagovolite vzeti na znanje, da je prinesel »Slovan« dotično vest brez vednosti in proti volji odbora »Dramatičnega društva«. Dotične notice v »Slovanu« ni smatrati za oficijalno, tem manj, ki ni niti kompletna in boče odbor, kakor do sedaj vsako leto šele v prvi polovici meseca septembra priobčil repertoar prihodnje gledališke sezone. Opomba uredništva. S tem je zadeva za nas popolnoma pojasnjena.

— IX. ustanovnik „Društva slovenskih književnikov in časnika“. Delniško društvo združenih pivovarjev zalec in Laški trg je poslalo odboru »Društva slov. književnikov in časnika« vsoto 200 K z željo, da se naj je vpiše med društvene ustanovnike. »Delniška pivovarna« je s tem svojim plemenitim činom pokazala, da je res eminentno narodno podjetje, ki rado žrtvuje znatne svote v narodne namene. Narodno naše občinstvo naj to uvažuje in je pošpira z vsemi silami! Odbor izreka hvalečnatost »Delniški pivovarni« tem potom na plemenitem daru svojo najiskrenejšo zahvalo! Vivant se quentes!

— Ugodna prilika se nudi onim, ki se hočejo dati za nizko ceno, a umetniško dovrščeno portretirati. V hotelu „Ilirija“ je nastanjen akad. slikar Tratnik, ki je bil v zadnjem času v šoli te dni v Monakovem umrlega našega velikega umetnika Antona Ažbete. Le-ta prevzame, ker se nahaja v slabem gmotnem položaju, saj našim umetnikom itak nikdar ne cveto rožice, z veliko hvaležnostjo vsako najmanjše delo. Prosimo slovenske rodoljube, naj mu priskočijo na pomoč! Eventualna pojasnila se dobe tudi v uredništvu „Slov. Naroda“.

— Učiteljski dobrotniki. »Društvo za sgradbo učiteljskega konvikta« so darovali po 2 K gg.: Bratina, gostilničar, Ajdovščina; Podgornik Filip; Koritnik; Koren; Cottič, trgov. Gorica; Jerkič, fotograf, Gorica, neimenovan, Gorica; Fani pl Braunitzer, Trost Ivan, c. kr. finančni oskrbnik, Trost Marga; Blažon, žel. ofic; Ferfila, ravnatelj; Jakobi; Mesar Andrej, kurat, Lokavec; Trpin Anton, Podgora; — Volft Maks 2-10 K; grofica Etit Strassoldo 2-02 K; Znidar Josip 2-09 K, Renče; Hrabat Fran 3-63 K; Lasič Josip 1-25 K, Renče; Cottič Ivana 1-80 K; Znidarčič Josip c. kr. prof. 1-60 K; Pavlica Urh 1-01 K; Kosovel, župan 2 K in dekan Cabič, Črniče; Relec Iv., kaplan, Dornberg; Stefan Koderman, kaplan, Samokec; Vinko, Šempas; Maruš Jak., Vrtojba; Pečenko, c. kr. kancelist, Gorica; Dr. Breclj, Gorica; Ličen Maks, Rihenberg; Jos. Mrevlje, Josip Sinigoi, R. Laznik, Fran Zorž, Karel Kerševani, Dornberg; Stergulec Josip, Selo žede. — Po 1 K gg.: Dr. Berger, c. kr. nadš.; Košir Mihael, farmaceut; Boštjačič, Ivan Meljavec, Repenšek, Jeretič, Hedžet, Hribar, Zavrnik, Dominko, profesor Gvaziz, Poveraj, Jaklič, Bolko, Ferfolja, Ernest Klavžar, Ivan Kavčič, Gorica; Kosec Josip, župnik; Vodopivec Vinko, kaplan, Kammenje; Poniž Avgusta, dr. Reja, Pečenko Karel, Jelušič Stefan, Vessely, Puzneti, Baumgartner, Mitri, Rihenberg; Justin Iv., Kocjančič Andrej, Podgora; Sedevič Rudolf, Vogarsko; Pahor Josip, Pahor Amalija, Bajc Matilda, Rajmund Znidarčič, Renče; dr. Kos, Gorica; Prindič Ana, Vipolže; Relec Jakob, župnik, Čepovan; Prindič Anton, tehnolog; Bavec Alojzija, učiteljica; Brezavšek Ivan, kaplan, St. Peter; župnik Grda, dež. poslanec; Hvala Josip, Hvala Fancica, Humar, Samokec, Virginijska, Štrukelj Anton, Šempas; Peršič, Leban, Strel, Trnovo; Lokatelli pl. Franc, Vrtojba; Nemec Fran, Janez Caharija, Nabrežica; Poveraj, Rustja, Krnac, Zorn, Renko, Balič, Možina Anton, Rikenberk; Ozbič Stefan v Sinju; Čehovin Marica in Čehovin Ivanka, Brnjava; Pegan Jakob, Avber; Peterneš Alojzij, kaplan, Tomaj, Pirc Ivan, Kopriva; M. Sinigoi, Dorenberg; Murovec Ivan, dekan, Čerkno; Kragelj Josip, Gradišče. — Po 50 vin.: gg. dr. Brovet in Krašovec, c. kr. pisarniški vodja, Gorica. — Gg. Cermelj Josip in Franc Lozar po 20 vin. — Po 5 K: gg. Doljak Kristina, učiteljica, Solkan; Matko Kante, c. kr. nadzornik, Sežana; Ludovik Kumar, župnik, Ferdo Simočič, učitelj, Biljina. — Po 2 K: gg. Boškian Fran, jurist, Josip Suligoi, Čuk Anton, Franjo F., Fiegl Karel, Pavlin Ivana, Gravner Anton, Radikon Albin, Primožič Karel, Krajnik Stefan, Fiegl Anton in Hlede Terezija, Pevma; Trpin Franjo, Sent Fran; dr. I. Vrčon, zdravnik, Al.

„Ni mogoče!“ je vzkliznil pater gvardijan in ker je slab matematik, vpraša brž patra Feliksa, koliko kapitala približno ima stric brata Viljema.

Kakor bi pater gvardijan denar najrajši z grabljami grabil, tako izda za namizno orodje ogromne vsote. Patri imajo posrebrene vilice, žlice in nože, ob slovesnih prilikah pa baje vse iz samega srebra; ravnotako dobi vsak tujec vse posrebreno pri obedu. Krožniki morajo biti iz najfinejšega porcelana, kozarci in steklenice iz najfinejšega stekla in če se kod le najmanjša nedostanost pokaže, ni več za nič in pater gvardijan naroči po deset koma dov dotične reči in pripoveduje o tem potem gostujočim tujcem.

Taka posoda velja seveda samo za patre!

Dne 29. oktobra.

Brat Viljem je iznašel nov vir za preganjanje dolgega časa. Človek res neha biti človek, če ne zve, kaj se godi po svetu. Zato je moj tovariš prišel na pametno idejo, da morava brati časnike, pa naj jih dobiva na ta ali oni način. Pater magister dobiva

časnika, „Slovenca“ in „Vaterlanda“. Ko ju prebere, odda ju patru Donatu, ki je star mož sivih las, sam svoj in se ne briga za nikogar dosti, drugi pa zanj ne. To okolnost sva porabila z bratom Viljemom. Časnika ne gresta naravnost od patra magistra do patra Donata, ampak se ustavita pri nama nekaj ur, česar pater Donat ne vzame za zlo če se mu pove, da so pater magister nekoliko dalje časa obdržali časopisa.

Snoči sem prvokrat bral časopisa po devetih zvečer, ko bi imel že spat iti. Pater magister ima pa lepo navado, ki je vse hvale vredna, da namreč po devetih zvečer včasih hodi na vrt gledat, če je pri katerem izmed njegovih otrok okno razsvetljeno. Ker jaz te njegove navade nisem vedel, je moral seveda pater magister, ki je bil sinoči po devetih na vrtu, videti, da imam luč. Prišedši v novicijat, potrkna na moja vrata. Z „Ave“ se oglasim in med kašljanjem pomašim „Slovenca“ in „Vaterlanda“ pod odejo, vzamem robece iz rokava, ga pritiskam pod nos in odprem vrata. Seveda sem hitel, kolikor se je dalo.

Mašera, adjunkt, Stefan Sauli, lekarnar, Fr. Ulaga, hotelir, Kanak; Jan Jaro, kurat, Rošinj; A. Kovačič, vikar, Sovodnje; Gruden Urban, Petovlje; Antonija Kocjančič, Oseljan; Faganel Mihael, Miren; Marušič Antonija, Solkan. — Po 1 K: Velerod. gg. I. Pivetz, c. in kr. polkovnik, Gorica; Maruš Fran, Mikluš Kristina, Pevma; Klanjšček Josip, župan, Gregorič Rožica, Otto baron Formentini, Maruš Janez in Stefan Pintar, Sent Fran; Anton Žerjal, jurist, Savo Jelič, ing., Mavričij Prins, ing., Elodija Malnič, Anton Valentinčič, Terezija Ulaga, Al. Garlati, Rosa Trdan, Fran Vidic, dekan, Leopold Pečenko, kaplan, Josip Plahuta, kontrolor; Ter. Košir, Jos. Bavdač, Kaaver Gorjup, Kanak; Faganel Alojzija, Josip Mrmolja, Mazzoli, Miren; dr. Josip Gabrijelečič, prelat itd., dr. Andr. Pavlica, stolni vikar, Gorica; Jug Josipina, učiteljica, Sovodnje. — Bog plati!

— Kakšne so ljubljanske branjeve. Kolikor nam je znano je do gotove ure dopoldne branjevekam prepovedano prekopavanje. Za to namredbo pa se branjeve bore maslo brigajo. Premetenke so se nalašč nastanile ob vhodih v mesto, kjer preže na vsako prodajalco z dežele, kriče za njimi ter se kregajo in paujejo, ako ne morejo kupiti po svoji volji. In to kričeče barantanje se začne še pred peto uro jutraj, da se prebivalci cele hiše in še sosednjih hiš zbudijo Ker take babure skušajo vselej prodajalke oslepariti proti tržni ceni, se jih ženske z dežele že boje ter še poštenim gospodinjam ne marajo med potom ničesar prodati. Policijska se o takem ranem kokodaskanju lahko marsikje prepriča, treba ji je samo malo paziti pri hiši št. 15 na Karlovski cesti i. dr.

— Draginja na sadnem trgu v Ljubljani je letos kar kričeča. Pa letina ni tako slaba kakor tožijo prodajalci, ker vipavsko sadje je precej dobro obrodilo. Ali moramo res ravno Ljubljančanje vsako stvar najdražje plačevati? Ali se ne da ničesar ukreniti zoper te velikanske ljubljanske »kurze«? Ljubljanske branjeve se pač držijo gesla »Čim več sadje, tem dražje ga je treba prodajati«.

— O delovanju tukajšnjega rešilnega društva. Meseca julija t. l. je interveniralo tukajšnje reševalno društvo v 54 slučajih — pri 31 moških in 23 ženskah. Nesreče so bile naslednje: 36 obolelosti in oslabelosti, 1 vled obstrlebe, 1 ranitev na obeh, 8 zlomljenih nog, 2 poškodbi vled padca, 1 zlomljenje roke, 2 poškodbi na glavi, 2 poškodbi na telesu, 1 umorben.

— Poprava mostu. Šentjakobski leseni most so pričeli ta teden zopet popravljati. Cestni čar izdaja leto za letom za ta trohneli most tisočak na tisočak. S tem denarjem bi bil že davno sezidan lep železen most.

— Nabrežni zid ob Sv. Petra nasipu od Františkanskega mostu do Majerjeve hiše boče zavratali in deloma razširili. Tozadevna dela so se že pričela.

— Stoletna aloa cvetel Pred cvetličnjakom gradu Zonek na Igu že cvete stoletna aloa. Nekaj izrednega je ta cvet aloa, in malokdo ima v življenju priliko videti ta pojav v eksotičnem rastlinstvu. Aloa se vzdrža redkokdaj 100 let in malo je na Kranjskem graščini, kjer bi gojili to rastlino do tolike starosti.

„Zakaj imate luč?“ vpraša pater magister strogo in pogleda po celici.

„Kri mi teče iz nosa“, odvrnem in se obrišem, „zdaj mi je nekoliko ponehala. Kašelj me je že tudi parkrat pognal, ne vem zakaj.“

„Zakaj se pa ne sperete?“ pravi videč, da nimam v umivalniku nič vode. „Mislim sem, da ne bo sile, se mi pa ni vredno zdelo.“

„Da le nimate nič drugega,“ je rekel in že hotel oditi, a tu sem jaz prijel za besedo:

„Ker sem imel vrata zaprta, nisem menil, da bi koga motil s tem, da sem imel svečo prižgano.“

„Motili niste nikogar, a če človek vidi okno razsvetljeno, mora kaj sumiti,“ je odgovoril in odšel.

Na Viljemov predlog sem nocoj zagrnul okno s posteljno odejo, ključavnico sem pa zamašil s črnim blagom. To pomaga. Pater magister je sicer šklepetal s svojimi opankami parkrat po novicijatu in najbrž je bil tudi na vrtu, a pri meni ni potrkal, čeprav se mi je zdelo, da je nekaj vohal okrog mojih vrat. (Dalje prih.)

Meseca julija t. l. je postala aloa kar čez noč sila bujna; debeli usnjati listi aloa so dobili čudno debelino ter je delala vsa rastlina vtisk gravitete. In iz nje sredine je buknilo steblo, ki je rastle skoraj vidno. Vsak dan se je steblo zdebilo ter vzraslo nad 1 dm. Tekom enega meseca pa se je dvignilo to steblo do višine 4 do 5 m. Potem pa je na vrhu poglno cvetno izrastke, in koncu katerih so veliki šopi. Čimbolj pa se je dvigalo steblo, tem hitreje so bujali listi, usihali in odpadali. Končno je ostalo le še nekaj tankih dolgih listov, med tem ko so novi listi drobni in slabotni. Aloa sedaj cvete ter dela prav slikovit vtisk. Dan na dan prihajajo tujci, gledat to rastlinsko znamenitost, kakršne pač najmanj 80 let ne bo tukaj videti več. Zveza z Ljubljano je prav ugodna; dolenska železnica vozi do Škofljice, odkoder je po lepi cesti komaj uro pešhoda. Grad Zonek ima tudi velik, prekrasen gozdni park s silnimi smrekami, bori in hrasti, lepimi izprehajališči, klopmi in mizami. Na mehkih, bohotno mahovitih tratah v tem parku se leži lepše ko na preprogi. Ker so na Igu tudi dobre gostilne, opozarjamo na aloo, kamor se izplača napraviti poldnevni izlet!

— Moška in ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda v Kamniku priredi v proslavo dvajsetletnice Ciril-Metodove družbe dne 13. avgusta 1905 na vrtu Rodetove restavracije na Štutni v Kamniku veliko ljudsko slavnost. Začetek slavnosti ob polu 4 uri. Spored: Slavnostni govor. Nastop najmlajših kamniških Slovencev v narodni noši. Deklamacija. Godba: kamniški salonski orkester in meščanska godba. Ples. Petje: poje pevsko društvo „Lira“. Variete (komični prizori). Panorama, muzej, bistiški zmaj, zažiganje umetnega ognja. „Hostarij“. Šaljiva pošta. Koriandoli. Ob 6. uri zrakoplov. Vstopnina 40 vinarjev, otroci prosti. Posebna vabila se ne razpošiljajo. Kdor želi torej obilno proste in neprisiljene zabave, naj gre 13. t. m. v Kamnik.

— Letno poročilo o petrazredni ljudski šoli in o obrtno nadaljevalni šoli v Postojni koncem šolskega leta 1904/5. izkazuje sledeče: Na petrazrednici je poučevalo 9 učnih moči v 12 oddelkih 224 dečkov in 231 deklic. Od teh jih je bilo sposobnih za višji razred, oziroma za izpust 169 dečkov in 173 deklic, 55 dečkov in 50 deklic je nesposobnih. Za vstop v srednjo šolo se je oglasilo 9 dečkov. V toku leta se je izposodilo 174 otrokom 4. in 5. razreda 1961 knjižic iz šolske knjižnice, ki šteje koncem leta 163 del v 209 zvezkih. V šolski kuhinji se je kuhalo 94krat in se je razdelilo med otroke 7671 gorkih kosil. Obrtno nadaljevalno šolo so poučevali tri učne moči in je bilo koncem leta na njej 27 učencev.

— Dva velika požara. Kakor smo že poročali, je vzhbrnil ogenj v Dobu pri posestniku Josipu Flisu in mu uničil hišo in kozolet z vsem žitom. V ognju sta poginili dve kravi, eno tele in en prašič. Škode je 4800 K. Zažgal je otrok. V Hudem je pri posestniku Jak. Šarcu začelo goreti. Ogenj je uničil gospodarska poslopja Franca Lipovca, Matije Rojca in Jere Celar. Škode je 15.000 K. Zgorela je enoletna hčerka Šarceva, tudi Šare sam se je tako opekla, da je moral v bolnico. Zgorelo je pet goved, kobila in 6 prešičev. Ogenj so zautili spet otroci. Starši, ki ne skrivajo zadosti vžgalice pred svojimi otroki, so vredni kazni!

— Strela je udarila 6. t. m. v gospodarsko poslopje posestnika Josipa Pucija v Gorič vasi pri Ribnici. Razen tega poslopja je pogorelo gospodarsko poslopje Ivana Starca in Ivana Lovšina. Škode je 7200 K, za varovalnina pa znaša 2700 K.

— Podružnica družbe sv. Cirila in Metoda za Mokronog in okolico priredi v nedeljo 13. t. m. na vrtu gostilne »pri Lipi« v Mokronogu veliko vrtno veselico s sodelovanjem bralnega društva Sodeluje tudi meščanska godba novomeška. Začetek ob 4. uri. Vstopnina 40 vin.

— Pevsko in tamburaško društvo „Kum“ v Radečah priredi dne 15. avgusta t. l. ob 1/2 8. uri zvečer v dvorani g. E. Gmeinerja narodno igranje »Deseti brata«. Ker je ta igra pred dvema leti do bro upela, pričakuje se mnogo-brojne udeležbe. Po predstavi prosta zabava in ples.

— Pokojnina za usposobljene učiteljske ženskih ročnih del. Cesar je podelil najvišjo sankcijo zakonskemu načrtu, ki ga je sklenil deželni odbor štajerski in ki določa pokojnino za usposobljene učiteljice ženskih ročnih del.

— Slovensko pevsko društvo „Vraska Vila“ priredi veliko vrtno veselico dne 15. t. m. v proslavo cesarjeve petindevdesetletnice v gostilni »Slovan« na

Vraskem. Spored: Gregor Rihar: »Savica«, moški zbor; F. Ferjandič: »Sijaj, sijaj solnce«, moški zbor; Hug. Sattner: »Pogled v nedolžno ok«, moški zbor; A. Šohar: »Nočna rosa«, moški zbor; Ant. Nedved: »Na straži«, moški zbor. Med petjem svira oddelek celjske narodne godbe. Začetek ob 3. uri popoldne. Vstopnina 60 vin. za osebo.

— Čitalnica v Brežicah priredi dne 13. avgusta t. l. v prid družbe sv. Cirila in Metoda na vrtu »Narodnega doma« velik koncert s sledečim sporedom: A. Popoldne ob 4 uri: 1.) Koncert polnočevilne vojaške godbe c. in kr. pešpolka št. 16 in petje čitalniškega moškega in meščanskega zbora. B. Zvečer: 1) Prosta zabava 2) Ples v veliki dvorani »Narodnega doma«. Vstopnina h koncertu 1 K, k plesu 1 K. Natančni spored koncerta se bo delil pri blagajni. Čitalnica v Brežicah dela neumorno, da probuja in zaveda narod s prireditvijo raznovrstnih veselice. Ne štedi velikanskih stroškov, ki so spojene s prireditvijo takih veselice in je vselej imela primanjkljaj, katerega so dosedaj vselej domači rodoljubi pokrili. Pa narodni davek za tako malo številno rodoljubov je velikanski, in bati se je da nastane nevolja in tako tudi poneha pogum odboru Čitalnice. Ker je prihodnje nedelje veselica namenjena v prid družbe sv. Cirila in Metoda je pričakovati obilnega obiska. Rodoljubi iz Savnice, Rajhenburga, Vidma, Krškega in brežičke okolice prihitite ta dan vsi v Brežice, da pokažete z dobro voljo in položite mal dar domu na altar.

— Tatovi v Celju. Te dni se je zgodil dvojen zločin v Celju. V ponedeljek zvečer je roparka tolpa napadla »Narodni dom«, da vlomi v posojilnico in hranilnico ter pokrade iz težkih blagajen bankovce in drug denar, ki bi jako dobro služil nemščurkim mogotcem za zidanje nemške hiše. Pa so jih prepadli in polili s pomijami, nakar so roparji pokazali pete. — Prejšnji večer pa so vlomili zločinci v pisarno dr. Vrečka ter odnesli okrog 150 K Pisarna je oddaljena kakih 20 korakov od čuvajnice policijske straže; torej sta se pred očmi slavnega celjskega redarstva izvršila ta vloma. En tat je na sumu in je zaprt, pa tudi drugi razbojnik pridejo pravici v pest.

— Zažgal in kradel je v Teharjih neki mlad človek pri gostilničarju Kunštiču. Ogenj je dekla v pravem času zapazila, da so ga pogasili. Tatu se je pa posrečilo odnesti denarnico s 1800 K. Pa ne da bi bil kak celjski fakin, ki pomaga zidati celjski »Deutsches Haus«. Tam krvavo potrebujejo denarja!

— Obesil se je v Mariboru odvetniški uradnik Ed. Mahalku v svojem stanovanju.

— Poskušeni samomor. V novem mestnem parku v Mariboru se je obesil na nekem drevesu s predpasnikom trakom poštni sluga F. Haberšak. Neki delavec in čuvaj parka ga nista mogla rešiti, ker se je krčevito oprijel drevesnega debla. Šele ko je došel poklicani stražnik, so ga odvezali in spravili v njegovo stanovanje, kjer ga je žena že težko čakala. Haberšak je slaboumen.

— Veliko narodno veselico v Podčetrtku priredi dne 20. t. m. ob 6. uri zvečer v gostilniških prostorih M. Jug s petjem, tamburanjem in šaljivo igro. Med prosto zabavo je ples, konfeti itd. Domači in tuji gostje so dobrodošli.

— Krvav pretep se je vršil v nedeljo zvečer med delavci v Piški na Štajerskem blizu ogrske meje. Pobijali so se Ivan Angerer, Jakob Günther, Ivan Černko in Karel Szemenek. »Grazar Tagblatt« poroča, da so pobijali slovaški delavci. Nemci so bili pa kajpada tepeni. Imena jasno kažejo, katere narodnosti so bili pobijali.

— Na tlaku pred kavarno je zaspal v Trstu voznik Andrej Filipičič. V spanju mu je nekdo odrezal hlačni žep, v katerem je bilo 27 K denarja in dokumentov, vrednih 12 K. Aretirali so nekega kamnoseka Ivana Indiana, ki je s Filipičičem popival.

— Tržaška policija je aretovala 23letnega delavca Ernsta Zidanika iz Trnja pri Postojni, ker je na sumu, da je udeležen pri tatvini v vinski trgovini Pavlinovič.

— Lepa družba. Iz Dalmacije v Trst došli parnik »Dubrovnik« je pripeljal na krovu tri morilce in dve morilki: Ti so: Anton Lovrezič, ki bo sedel 14 let, Filip Zanger, ki bo zaprt do smrti, Dulo Tomašević, ki bo sedel 20 let. Ženski sta umorili svoja otroka in sta Marcela Stane, ki bo sedela 7 let in Katarina Čavac, ki se bo pokorila 2 leti za svoje hudodelstvo.

— Nadležen berač. Po Udmatu in Sv. Petra mestnem obkrožju prikazuje se star mož srednje

postave, ki neznosno nadleguje ljudi s beračenjem. Vsakega bolje obloženo nego že s daljave posravlja in mu z glasno, obupno simulirano prošnjo moli pokrivajo pod nos; milodare hode na vsak način isiliti, postaja nadležen in predrzen, ako ne dobi takoj daru. To se dogaja tako destokrat, da je treba temu baje gmetno zelo dobro situiranemu možu na vsak način potom javnih oblastev to nesramnost prepovedati. Ljudstvo tega moža, ki se drži navadno pri deželni bolnici, dobro pozna; govori se, da premore več tisočakov. Je pa eden tistih skopuhov, ki beračijo vse življenje, ob smrti pa zapuščajo premoženje.

Eden vedno nadlegovanih. — **Semenj.** Dne 8. t. m. je bilo na mesečni semenj prigrinanih 839 konj in volov, 345 krav in telet, skupaj torej 1184 glav. Kupčija je bila pri govedih kakor tudi pri konjih dobra, ker je prišlo po govejo živino nekaj Nemcev, po konje pa Labi.

— **Surovost.** Predvčeršnjim je prišla Franciška Sedej po Dolenjski cesti. Idočo mimo Marenčevove prodajalne, jo je poklical v prodajalno Fran Dolinšek ter jo je pri vstopu sunil z roko v prsa ter bacnil nogo. Moral se bode zagovarjati pred sodiščem.

— **Nepreviden kolesar.** Včeraj je na Marijinem trgu trgovski vajenec D. Š. vozil neprevidno s kolesom in se zaletel s takomočjo v F. Z., da ga je podrl na tla. Pri padcu si je F. Z. raztrgal hlače.

— **Nepreviden voznik.** Včeraj je pripeljal iz Siške proti Ljubljani Andrej Pečar, hlapec v Bevdah, v jako naglem diru po Marije Terezije cesti proti železniškemu prelazu, ko so bile prečne saradi prihoda vlaka že zaprte. Nepreviden voznik se ni hotel ustaviti. A. Š. roa, šuvaj na progi južne železnice, je priskočil in ustavil konje, za kar ga je Andr. Pečar začel zmerjati in bode zato dobil gotovo kazen.

— **Denar ukradla inga zakopala.** Mestna policija je aretovala danes dopoldne Ivano Erjavčev, dekle na Dunajski cesti št. 52. Erjavčeva je ukradla natakarijo Heleni Mazlovi iz zaklenjenega kovčega 11 K denarja, par uhanov in medeno verižico. Ko je tatvino priznala, je izpovedala, da je nekaj ukradenega denarja zakopala na hišnem vrtu, kar se je tudi izkazalo kot resnično. Erjavčev se bode zagovarjala pred sodiščem.

— **Pogreša se Anton Žitnik, hlapec iz Grosupljega.** Navedeni je služil na Poljanski cesti št. 26 in je neznano kam odšel, popustivši svoje bukvice pri gospodarju.

— **Izgubljene reči.** I. B. je izgubil denarnico z vsebino okrog 40 K. — Prodajalka slaščic H. G. je izgubila rjavo denarnico s 4 K.

— **Ljubljanska društvena godba** priredi dne 12. t. m., oziroma za slučaj neugodne vremena dne 14. t. m. ob 8. uri zvečer na vrtu hotela »Ilirijec« s prijaznim sodelovanjem sl. del. pevskega društva »Slavec« v prid svojem društvu in v prid društvenemu fondu toli potrebne naše ljubljanske godbe, upamo, da poseti sl. občinstvo v mnogobrojnem številu to večerno veselico.

* **Najnovejša vest.** V Berlinu je zastrupil mehanik Pharet svojo ženo in otroka s kloroformom in skušal nato še sebe usmrtiti. Strup pa pri njem ni deloval. Ko je policija Phareta prišla, je izjavil, da je to storil vsled pomanjkanja.

— **Hiša se je udrila v Albaniju v Ameriki.** 6 mrtvecev so potegnili iz razvalin. Mnogo oseb je ranjenih, mnogo se jih pa še pogreša.

— **Rumena mrzllica v Novem Orleansu** razsaja vedno hujše. Zadnja dva dni je obolelo 60 oseb in 4 so umrle.

— **Pri železniški nesreči** pri Sprembergu sta zdrobljena dva stroja ter šest voz. Vzrok je uradnik, ki je pustil brzovlaku prekmalu odpeljati s kolodvora.

— **V Brodu je usmrtila eksplozija** lekarniškega laboranta Dragiča, ki je pripravljaval bengalično luč. Laboratorij je zelo poškodovan. Dragič je kadil cigareto in nepozabljivo z njo ravnal.

* **Novi grb francoske republike.** Francoska vlada je sklenila, da zamenja dosedanj državni grb z novim. Dosedanji grb je bil okrogel ščit, ki je imel samo vrezan monogram R. F. = Republika Franciska. Novi grb bo ovalni ščit z modrim poljem, na katerem bo butarski likovni palis s sekuro. Na eni strani ščita bo hrastova, na drugi pa oljkova vejica, oboje prepleteno z zlatim trakom, ki bo nosil napis:

»Liberté, Egalité, Fraternité«, pod napisom pa red častne legije. Ob robu na okoli bo nosil grb napis: »Republique Française«.

* **Kdor drugim jame koplje...** Januarja meseca lanskega leta je bilo brati v rimskem časopisu »Giornale d'Italia« notico, da je neki del Frate, prišedši iz zapora, našel svojo ženo v blagoslovljenem stanu, nakar jo je iz ljubosumnosti umoril in fetus razrezal na drobne kosce. Drugi dan je prišel v uredništva drugih rimskih časnikov v notici imenovani del Frate in razjasnil tožilo, da se mu je z omenjeno notico zgodila huda krivica; da ni bil nikdar v zaporu, da živi srečno s svojo ženo v zakonu in da je ztvar o umoru čisto izmišljena. Zagrozil se je, da bo tožil list »Giornale d'Italia«. Akoravno je ta časopis popravil v dolgi izjavi ono notico, ko je dobil tožbo v roke, del Frate ni hotel odstopiti od tožbe, ampak je tiral stvar naprej. Časopis je že obljubil plačati primerno vsoto, da bi se vsa zadeva mirnim potom poravnala, kar je prišlo na dan, da je nedolžni del Frate sam poslal dotično notico časniku. List je bil oproščen, proti samoobtoževalcu je pa državni pravdnik naperil obtožbu. Izkazalo se je pri preiskavi, da je del Frate pred več leti ravno tako naredil s listom »Tribuna«, iz katerega je potem iztisnil precej denarja. To je tudi zdaj nameraval, pa se je opekel. Obsojen je bil na poltretje leto ječe.

* **Ali spi zajec res z odprtimi očmi?** Dosedaj so celo vsi znanstveniki trdili, da spi zajec z odprti očmi, ker ima prekratke trepalnice, da bi si očmi pokrili. Nedavno pa je dokazal Eisenmenger v Frickovi »Rundschau«, da ta trditev ni resnična. Eisenmenger je preiskal več sto zajcev pa ni nobenega našel, pri katerem bi se trepalnice ne dale potegniti preko oči. Bajka o zajčjem spanju odprtih oči je nastala zato, ker zajec ne vstaja rad, temuž pusti, da se mu lovec ali pes približa, toda natančno opazuje nevarnost. Kadar postane nevarnost velika, pa ne kot blisk pokoncu ter zbeži. A lovci in gonjači mislijo, da je moral spati, da si videli, da je imel odprte oči, češ, sicer bi se mu ne bili mogli tako približati. Eisenmenger je tudi opetovano videl mlade zajce, ki so brezskrbnejši, spati zaprtih oči.

* **Tarif za tepež.** Neki tovarnar iz Kostrome pri Volgi je objavil natančen tarif za pretepavanje dijakov in delavcev. Sklinal je šhod in naznanil v ognjevitom govoru, da plača za vsakega dijaka, ki ga bodo kje namlatili, 1 rubelj, za vsakega gimnazijca 50 kopejk, za vsakega revolucionarnega delavca, ki ga bodo za kazen nabili, 30 kopejk. Ta razglas je bil zelo zapeljiv, kakor piše neko rusko glasilo. Brezdelni postopali so z veseljem pograbilni to priliko, ki jim je nudila tako lahek zaslužek in so takoj pričeli z delom. Pretepli so kmalu več gimnazijcev in enega visokošolca.

Književnost.

— **„Opatov praporčak“**, zgodovinska povest, ki je izhajala v podlistku na ega lista, je izšla v posebni knjigi v Ameriki. Dobiva se pri »Glasu Svobode« Chicago 683. Loomis Street, Illinois in stane 50 centov.

Izpred sodišča.

Kazenske obravnave pred okrajnim sodiščem.

Terezija Špigel iz Ljubljane je dne 24. julija t. l. poklicala v svoje stanovanje I. Zupančičevo, pri kateri stanuje g. Tavčar ter ji rekla: Ti pazi na Tavčarja, jaz sem bila v torek na sodnji in sem zvedela tam, da bode Tavčar zadnjega zarubljen, ker je baje dolžan za obleko. Špigel se obsodi na 24 ur zapora, katera kazen se spremeni v 10 kron denarne globe.

Janez Skalar iz Medna je dne 8. julija t. l. priletel za Marijo Burger, ko je šla z njive ter jo z odprtim nožem udaril po glavi, potem je pa njegova žena Jera Skalar Burgerjevo vrgla na tla in jo pretepla. Nadalje sta tudi oba obtožena, da sta jo oba (Burgerjevo) z gnojnico polivala ter da jo je Janez Skalar ozmerjal s Pintarjevo jehovino. Janez Skalar je bil obsojen na 5 dni zapora in mora 10 K plačati Burgerjevi za bolečine, Jera Skalar pa na 48 ur zapora.

Jurij Primozar, branjevec iz Hrušice, je prišel dne 15. maja s svojo ženo v Medvode na svatbo svojega brata v gostilni g. Kralja. Pri tej priložnosti se je tako napil, da ni vedel kaj dela. Jožef Knific je spal pri peči, Jurij Primozar ga je potegnil za noge, nakar je Knific poskočil kvišku ter se zadel pri vratni ključki in se znatno poškodoval. Kriv temu dogodku je pa le Primozar, ker je bil provzročitelj nezgode. Primozar je bil obsojen na 10 kron denarne globe ali 24 ur zapora.

Starovičani in Novovičani se gledajo kakor pes in mačka. Dne 9. maja so prišli privrženci starega Viča Anton Pance, Janez Pance in Lovrenc Kuzler v Erbežnikovo gostilno na Vič. V gostilni so ji jih napadli Novovičani F. Kristan, I. Knez in Matevž Sojar ter jim zagrozili: »Pri moj duš, don's jih bomo.« Kristan je udaril Kuzlerja po ustih ter rekel: »al' zdaj imaš dost'?' Antona Pancea sta udarila za desno uho I. Knez in M. Sojar. Janez Pance je bil vže kaznovan radi težke telesne poškodbe pri dež. sodišču. Sodišče je obsodilo F. Kristana, M. Sojarja in I. Kneza vsakega na 5 dni zapora s postom in trdim ležiščem.

Helena Klotzer, kuharica iz Hittenberga na Koroškem, sedaj kuharica na Bledu, je bila dne 24. julija t. l. zadnjič obsojena radi žaljenja časti. Ko je bila sodba proti njej razglašena, se je izrazila proti I. Golobu in Tereziji Golob, da sta prisegla po krivem. Helena Klotzer je bila obsojena na 48 ur zapora s postom.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Brata in posestnika France in Janez Ravšelj, ter posestnika sina Janez Kordiš in Anton Truden, vsi iz Zgornjih Poljan, so se domenili, da bodo šli v lovišče gospoda Ivana Rusa, kjer se nahajajo sinjaki. In res je pri Laškem Potoku ubil Janez Kordiš kakih 20 kg težkega srnjaka, katerega meso so se med seboj razdelili. Vse to so obdolženci odkritaršno priznali. Kordiš je bil oasojen na 2 mesece, njegovi tovariši, ki so se udeležili lova kot gonjaki, so pa dobili, in sicer France Ravšelj 2 mesece, Janez Ravšelj 6 tednov in Anton Truden 4 tedne ječe.

V Vičevih gostilni v Postojni je po vojaškem naboru pilo več fantov, med njimi tudi brata Janez in Lojze Vadnal, dninarja v Postojni. Med slednjima dvema je nastal prepir zaradi plačila zapitka, v katerega so tudi drugi fantje posegli; nastal je pretep, pri katerem je Janez Vadnal s svojim kozarcem za pivo udaril fanta Antona Verbiča po levem licu, navzočega redarja po levu roki in Loreca Bizjaka po desnem licu. Janez Vadnal je bil obsojen na 3 mesece ječe, nje gov brat Lojze je bil pa sokrivde, da se je tepeža udeležil, oproščen.

Pavel Tumič, minar na Hrušibi, je v Počivavnikovi gostilni razgrajal; ko so ga tam odpravili, je prišel v Fajgelovo gostilno na Hrušici, kjer tudi ni mireval. Na krčmarjev poziv, da naj odide, je jel besneti, je skočil proti njemu z okovano palico, češ, da ga mora zabosti v prsi. Ivan Fajgel ni bil zadet, ker se je izognil sunku, zato je pa sunil natakarijo v desno stegno in kuharico udaril po levu roki. Na lice mesta došlim orožnikom se ni hotel pokoriti pri aretovanju. Obsojen je bil na 6 tednov težke ječe.

Kazenske obravnave pred okrožnim sodiščem v Novem mestu.

Ur. Štefanovič, črevljarski mojster v Metliki je bil že eno leto pasiven, vendar je svojo obrt vodil še naprej in lezel vedno bolj v dolgove, da so upniki izgubili 1522 K. Obsojen je bil na 1 teden zapora in en post.

Zaradi punce se je vnel pretep v neki gostilni v Gaberju. Franc Zevnik je Nežo Rupar potegnil k sebi, to pa je druge razjezilo, da so mu jo vzeli. Zevnik je pa zgrabil za rovnico in udaril po Andreju Zidanku, da ga je težko telesno poškodoval. Obsojen je bil na 8 mesecev težke ječe in povrnitev stroškov za bolečine in odhod pri zaslužku.

France Turk iz Stopič je cel divjak, če se ga ujezi, pa tudi brez povoda se ga je treba bati. Tako je Ivana Hočvarja brez povoda napadel; prijel ga je za vrat in ga davil. Ko ga je spustil, vzel je v roke samokres in pomeril na nasprotnika ter ustrelil, krogla je šla Hočvarju v koleno. Ko so fantje prišli, je metal Turk vanje kamenje in jim grozil z ameriškim ubijčem. Turk se bo pokoril 6 mesecev v težki ječi in plačal bolniško blagajno ter Hočvarju 200 K za bolečine.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 10. avgusta. Z ozirom na afero na bosansko-turški meji, o kateri poročajo listi, se iz kompetentnega vira javlja, da je neki avstrijski vojaški oddelek ras tabobil na meji, toda na avstrijski strani in da so Turki streljali nanj, ni pa res, da bi bil kdo na avstrijski strani ranjen ali ubit.

Budimpešta 10. avgusta. Kongregacija peštanskega komitata je imela danes sejo, na kateri je višji notar poročal o razveljavljenju mu-

nicipijskih sklepov glede pasivne resistance in se je sklenilo, da se ni treba ozirati na odredbe vlade, ki ni ustavna.

Pariz 10. avgusta. »Matin« poroča iz Petrograda, da vlada na Ruskem glede mirovnihi pogajanj še vedno najskrajnejši pesimizem. Japonci baje zahtevajo najmanj poltretji milijon vojne odškodnine in otok Sahalin. Vite je vočigled tega izjavil, da je javno mnenje v Rusiji celo v krogih, ki so revolucionarni, proti vsaki vojni odškodnini in da se bo morala vojna nadaljevati, ako bi Japonci vztrajali pri svoji zahtevi glede vojne odškodnine.

Pariz 10. avgusta. Potovanje španskega kralja v Pariz se je vsled predstojećih volitev v špansko zbornico odgodilo do meseca novembra.

Berolin 10. avgusta. »Vossische Zeitung« poroča, da ji je neki odlični udeleženec konference v Peterhofu zatrdil, da izide na vsak način 12. t. m. carjev manifest, s katerim se proglasi ustava na Ruskem. Stanovsko zastopstvo se ne uvede v ustavo; car se hoče ukloniti volji večine v parlamentu. Pri konferenci je prišlo do hudega nasprotstva med velikim knezom Vladimirjem in Nariškinom, ki je zahteval za plemstvo posebno zastopstvo, čemur se je pa veliki knez odločno uprl.

Berolin 10. avgusta. Ako se sodi po dosedanjih sejah, imate obe stranki resen namen, da se sklene mir. Razprave pri seji se vodijo v francoskem in angleškem jeziku, vse pogodbe pa se bodo spisale v francoščini. Japonski delegati na včerajšnjo sejo niso prišli s ojih pooblastil, ker niso mislili, da bi pogajanja tako hitro napredovala. Delegati občujejo med sabo vprav prijateljsko in si ob slovesu redno podajajo roke.

Berolin 10. avgusta. Iz Varšave se poroča, da so stavkajoči delavci napadli skladišča na kolodvoru in jih zažgali. Policija je bila brez moči, šele ko je došlo vojaštvo, se je posrečilo izgradniške raznati in pogasiti požar.

Portsmouth 10. avgusta. Današnja mirovna konferenca je trajala eno uro in se je omejila na to, da so delegati izmenjali svoja pooblastila in določili program za prihodnje seje. Zapisnik se sproti piše v angleškem in francoskem jeziku.

London 10. avgusta. Nižja zbornica je dala s 24 glasovi večine vladi pooblaščenje, da si najme 20 milijonov funtov štrl. posojila za gradnje železnic v Indiji.

„Le Griffon“
najboljši cigaretni papir.
10 Dobiva se povsod. 1079

Amerik. patent.
„Columbia“ — **Rouleaux**
so najlepše, najpraktičnejši in najboljši sistem zastorjev za sanovanja, pisarne, izložbena okna, verande itd. itd. Prospekti točno in zastoj. 9

Aug. Kaulich Dočaj I., Schottenbastei II.

Zdravilski konjak
zajamčeno pristni
vinski destilat pod
stalnim kemiškim
nadzorstvom.
Destilerija
Camis & Stock
Trst-Barkovlje.
1/2 steklenica 6 K — 1/4 steklenica 3 K 50. — Na prodaj v najboljših trgovinah. 68

Sarg glicerini mýilo
napravlja kožo
belo in nežno.
Dobi se povsod.

Popolno prepričanje

da sta lekarnarja
Thierryja balzam in centifolijsko mazilo
nedosežno uspešno sredstvo za vse notranje bolezni, influenco, katar, krč in vnetje vseh vrst, telesno slabost, motenje prebave, za rane, bule in poškodbe. Pri naročbi balzama ali pa na željo posebej se pošlje zastoj knjižica s tisoči originalnih zahvalnih pism kot domači svetovalec. 12 majhnih ali 6 dvojnatih steklenic balzama 6 K., 60 majhnih ali 30 dvojnatih steklenic 15 K. 3175-41

2 lončka centifolijskega mazila 3 60 K. franko z zabojkom. — Naslov: lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogatcu. Ponarejalce in prodajalce prenarabi bom sodno zasledoval.

Proti prahajem, luskinam in izpadanju las

deluje najboljšo priznana
Tanno-chinin tinktura za lase
katera okrepuje lasišče, odstranjuje luske in preprečuje izpadanje las.
1 steklenica z navodom 1 K.
Razpošilja se z obratno pošto ne manj kot dve steklenici.

Zaloga vseh preizkušenih zdravil, medic. mil, medicinal. vin, specialitet, najfinejših parumov, kirurških obvez, svežih mineralnih vod i. t. d.

Dež. lekarna Milana Leusteka
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
poleg novozgrajenega Fran Jožefovega jubil. mostu. 21—32

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 10. avgusta 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4% majeva renta	100.55	100.75
4% srebrna renta	101.20	101.40
4% avstr. krona renta	100.60	100.80
4% zлата	119.40	119.60
4% ogrska krona	96.75	96.95
4% zлата	115.85	116.05
4% posojilo dežele Kranjske	99.50	101.00
4% posojilo mesta Spiljet	100.60	101.60
4% Zadar	100.00	100.00
4% bos. here. žel. pos. 1902	101.00	102.00
4% češka. dež. banka k. o.	100.55	100.75
4%	100.25	100.85
4%	100.95	101.95
4%	106.10	107.10
4%	100.50	101.50
4%	100.25	100.60
4%	100.05	101.00
4%	100.00	101.00
4%	100.75	101.75
4%	99.90	100.00
4%	99.50	100.00
4%	318.25	322.25
4%	101.05	102.00

Srečke.	191—	193—
Srečke od 1. 1860	293—	295—
„ 1864	165.90	167.90
„ tizake	301.50	310.00
„ zem. kred. I. emisije	302—	311—
„	267—	273.50
„ ogr. hip. banke	102—	107.90
„ srbske a. tra. 100—	141.20	142.20
„ turške	26—	27.50
Šasilika srečke	476—	483—
Kreditne	78—	83—
Inomoške	88.25	94.25
Krakovske	65.50	69.50
Ljubljanske	54.75	55.75
Avst. rud. kriša	34.75	35.75
Ogr.	62—	66—
Rudolfove	74—	78—
Saleburške	535—	542.50
Dunajske kom.		

Deelnice.	88.75	89.75
Južne železnice	476.25	477.25
Državne železnice	1631—	1641—
Avstr.-ogr. bančne delnice	470.75	471.50
Avstr. kreditne banke	785—	786—
Ogrske	246—	247—
Živnostenske	658—	660—
Premogopok v Mostu (Brda)	533.25	534.25
Alpinske montan	2709—	2719—
Praške žel. ind. dr.	551—	552—
Rima-Murányi	283—	285—
Trbovljske prem. družbe	555—	557—
Avstr. orožne tov. družbe	161—	163—
Češke sladkorne družbe		

Valute.	11.35	11.39
1. kr. cekin	19.10	19.12
20 franki	23.47	23.55
33	23.95	24.03
Soverelna	117.25	117.45
Marka	95.40	95.55
Laški bankovel	253—	254—
Rublj	4.84	—
Delarji		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 10. avgusta 1906.		
Tornaim.		
Pšenica za oktober	za 100 kg. K.	16.28
Pšenica	100	16.74
33	100	13.20
Koruzna	100	13.38
Ovsa	100	12.22
Elfektiv.		
10 vin. višje.		

Letni tečaj XX. Letni tečaj XX.
Oblastveno priznано
deško vzgojevališče
KUGLMAYR
Behördlich autoris. Knabenpensionat Kuglmayr
v Gorici 2461-3
sprejema učence, ki obiskujejo
srednje šole ali se zanje pri-
pravljajo. Program na zahtevo.

Ženitna ponudba.

Katera prijazna gospodična ali
vdova, v starosti od 20-35 let, iz-
obražena, dobra kuharica in pridna
gospodinja z nekoliko tisoč goldinarji
premoženja, bi bila pri volji, seznaniti
se zaradi sklenitve zakona s stalno
nastavljenim, jako solidnim uradnikom
v Ljubljani z letno plačo 2000 kron
in s penzijo. 2374-3

Le resne ponudbe pod „L. P.“ na
upravnishvo „Slov. Naroda“.

Pravkar izšlo:

Janez Trdina.

Verske bajke, stare in nove.
Bajke in povesti o Gorjancih.

Zbranih spisov knjiga 2. 23-90

Ko je bil začel Trdina v 1. letniku
„Ljubljanskega Zvona“ 1. 1881. priob-
čevati svoje bajke in povesti, je ostrmel
slovenski svet nad bogato zakladnico
domišljije naroda, bivajočega ob do-
lenjskih Gorjancih, začudil pa se je
tudi nad obliko, v kakršni jih je pi-
satelj podajal. Snov, slog, jezik, vse
je bilo pristno narodno. Nabirajoč
narodno blago in priobčujoč ga ši-
remu svetu, ponarodnel je pisatelj sam.
Trdinove spise priporočamo z
mirno vestjo kot najlepši književni
dar, in sicer:

„Bahovi huzarji in Iliri“

broš. 3 K, s poštino 3 K 20 v.
eleg. vez. 4 K 50 h, s poštino 4 K 70 h.

Verske bajke in Bajke in
povesti o Gorjancih. I.

broš. 2 K, s poštino 2 K 10 h,
eleg. vez. 3 K 20 h, s poštino 3 K 40 h.

Dobiva se v založništvu

Lav. Schwentnerja

v Ljubljani

Prešernove ulice 3.

Gospodična

vešča v domačem gospodinjstvu
se sprejme k večji rodbini. 2508-2
Kje, pove upravništvo „Sl. Naroda“
pod „Podpora v gospodinjstvu“.

Poštna upraviteljica

se sprejme proti zelo dobrim pogoji
za c. kr. poštni urad: „Polzela“ v
Savinjski dolini. 2478-3
Želi se takojšnji vstop ali pa pozneje.

Učenca

z dobrimi izpričevali ljud. šol sprejme
H. SUŠNIK
trgovina s špecerijo in železnino
Ljubljana, Zaloška cesta. 2406-3

Trgovski pomočnik

mlad, večš slov. in nemškega jezika
ter dobro izurjen v trgovini z mešanim
blagom, želi takoj nastopiti mesto kot
pomočnik ali kot potnik.

Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 2480-3

trgovski pomočnik

vešč manufakturne, špecerijske in želez-
ninske stroke, želi sedanjo službo
premeniti. — Naslov se izve v
upravnishvu „Slov. Naroda“. 2471-3

Dobro ohranjen klavir

(Stutzflügel) 2488-2
se poceni proda.
Kje, pove uprav. „Slov. Naroda“.

Slovenske muzikalije

ravnokar izšle!
Govekar Fr.: Rokovnjači,
uglasbil Viktor Parma, kom-
pletno K 10-70.

- Posamezno:
1. Ouvertura za klavir . . . K 250
 2. Kuplet za moški glas s
klavirjem . . . „1-“
 3. Zora vstaja, za sopran s
klavirjem . . . „1-“
 4. Cvetočih deklec prsa bela,
samospjev (sopran) z me-
šanim zborom ob spre-
mljevanju klavirja . . . „2-“
 5. Mladi vojaki, koračnica za
klavir in petje . . . „120“
 6. a) Oj zlata vinska kaplja
ti, samospjev z moškim
zborom. . . „3-“
b) Povsod me poznajo, sa-
mospjev iz „Zdravice“ . . . „3-“

Govekar Fr.: Legijonarji,
uglasbil Viktor Parma, kom-
pletno K 11-20.

- Posamezno:
1. Zapoji mi, ptičica, glasno, pesem
za sopran s klavirjem. . . K 120
 2. V petju oglasimo, moški
zbor s klavirjem . . . „180“
 3. Kuplet za moški glas s
klavirjem . . . „1-“
 4. Romanca, samospjev (tenor)
z moškim zborom ob
spremljevanju klavirja . . . „180“
 5. Ptčica, pesem za sopran
s klavirjem . . . „120“
 6. Skoz vas, koračnica. Po
besedah J. Stritarja. Za
klavir (s petjem ad libitum) . . . „120“
 7. Sezidal sem si vinski hram,
samospjev z moškim zbo-
rom. Za petje in klavir
iz „Zdravice“ . . . „3-“

Dalje: 3288-40

Viktor Parma: Mladi vojaki, korač-
nica s petjem ad libitum. Že 3. iz-
daja. . . K 120

Viktor Parma: Mladi vojaki,
za citre . . . „1-“

Viktor Parma: Slovenske
cvetke, potpourri po slo-
vanskih napevih . . . „250“

Viktor Parma: Triglavske
rože, valček po slovanskih
napevih . . . „250“

Viktor Parma: Zdravice, za
petje in klavir . . . „3-“

Žirovnik Janko: Narodne pesmi
z napevi, I. zvezek K 120 po
pošti K 130.

Žirovnik Janko: Narodne pesmi
z napevi, II. zvezek K 1-“, po
pošti K 110.

Največja zaloga muzikalij v Ljubljani.

Katalogi gratis in franko.

Izposojevalnica muzikalij obsega
10.000 števk.

Mesečni abonement s premijami.
Razpošilja tudi na zunaj

Oton Fischer

trgovina z muzikalijami v Ljubljani.

Sol za želodec

Pred ponarejanjem se hrani z vzorcem in znamko.

Julija Schaumanna

deželna lekarnarja v Stockeravi. 184-9

Mnogo let že izpričano dietetično sredstvo za pospeševanje
prebavljanja. Odstranjuje takoj želodčno kislino. Neprekošno
za uravnanje in ohranjanje dobrega prebavljanja.

Dobiva se v vseh renom. lekar- Cena 1 škatljice K 1-75. Razpošilja se po poštnej povzetju
nah avstr.-ogrske države. če se naroči najmanj 2 škatljici.

Glavna zaloga: deželna lekarna JULIJA SCHAUMANNA v Stockeravi.

PRIZNANO NAJBOLJŠE OLJNATE BARVE.

FIRNEŽ LE IZ KRANJSKEGA LANENEGA OLJA.

TUZEMSKI IN INOZEMSKI LAKI.

NAJFINEJŠE TELEFON 154.

BARVE ZA UMETNIKE

DRA. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU

FINE OLJNATE BARVE ZA

ŠTUDIJE DRA. SCHOENFELDA & KO. V DÜSSELDORFU

(PUŠICA 20 VIN.)

MEČILA,

APARATE, BARVE IN PREDLOGE ZA

ŽGALNO SLIKANJE

VELIKO IZBIRO

LESENIM IZDELKOV

ZA VŽIGANJE IN POSLIKANJE IMATA

SLIKARSKI PAPIR
PLATNO, ČOPIČE
IN VSE DRUGE
POTREBŠČINE

BRATA EBERL

TOVARNA OLJNATIH BARV, LAKOV IN FIRNEŽEV

MIKLOŠIČEVA CESTA 6

LJUBLJANA.

ČOPIČI. — BRONCE. — KARBOLINEJ. — LIM.

Založnik c. kr. drž. uradnikov.

Ljubljana **J. KEBER** Ljubljana

Stari trg št. 9

Stari trg št. 9

priporoča svojo tovarniško zalogo

suknenege, platnenege in perilnege blaga

po izredno nizkih stalnih cenah. 3437-42

— Kravate in perilo. —

Potrebščine za krojače in šivilje. ✕

Postojnska jama.

Na Veliki Šmaren

dne 15. avgusta t. l. ob 3. uri popoldne

se bo vršila

običajna

jamska veselica

z godbo, plesom in petjem pri izključno
električni razsvetljavi vse jame.

Vstopnina 2 K za osebo. 2514-1

Konec veselice ob 6. uri zvečer.

Lepa novo urejena

restavracija Rasberger

v Ljubljani, Sv. Petra nasip šte. 37

se zaradi preselitve lastnika v Gorico

odda v najem ali na račun.

Obrt je prav dobro vpeljana. Odda se

takoj, in le podjetniku na dobrem glasu.

Oddaja lastnik

2484-3 **Alojzij Rasberger.**

Pozor!

50.000 parov čevljev!

4 pare čevljev samo gld. 2-80

Ker je več velikih tovarn ustavilo pla-
čila, so me pooblastili, da spravim v denar
večji oddelek čevljev daleč pod izdelo-
valno ceno. Prodajam satorej vsakomur:
par moških in par ženskih čevljev rjavega
ali črnege usnja na trakove, galoširani, s
močnimi zbitimi usnji, podplati; dalje par
moških in par ženskih modnih čevljev s
paspoilom, zelo eleg., najnovejše oblike,
močni, za poletje, zelo lačni in lahki. Veli-
kost po cm. Vsi 4 pari veljajo samo gld. 2-80.
Razpošilja po povzetju ali pa če se pošlje
denar naprej

S. URBACH, eksport čevljev

Krakov št. 363.
Zamena dovoljena, tudi denar nazaj; risiko
torej izključeno. 2591

Krojaški salon za gospode 2145-11

Ivan Magdić

v Ljubljani, na Starem trgu šte. 8.

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po najnovejših žurnalih iz najmodernejšega in
najboljšega tužemskega in inozemskega blaga. Uniformiranje in zaloga potrebščin za Sokole.

SUHOST

Edino izvrstno sredstvo za okrepitev in ojačenje, ki ga mnogi
zdravniki, kakor govore zahvalna pisma, rabijo v svoji lastni
rodovini ob telesni upadlosti, bledičnosti, slabokrvnosti, nervoz-
nosti, slabosti itd. Posebno za izpolnitev telesnih oblik, se obnaša
krepčalna moka, izborna. V 6 tednih 30 funtov konstatirano.
11 najvišjih odlik, tudi Grand Prix. Dokazano, da presega vsa
druga živila. Orig. zavitek za 14 dni samo K 2-50. Razpošilja centrala:

BALZAR, Dunaj III., Hauptstrasse 50.

Zalogi v Ljubljani imata Anton Kanc, drogist in Marija Remškar.

Zaloga koles in motorjev

488 36 iz znane tovarne J. Puch v Gradcu.

Z dveletnim jamstvom.

FRANC ČUDEN

urar in trgovec v Ljubljani

Prešernove ulice, nasproti franč. samostana

Filialka: Mestni trg, nasproti rotovža.

Drugih vrst kolesa od K 120— dalje.

Z enoletnim jamstvom.

Velika zaloga šivalnih strajev.

Osnovniki zastoj in poštne preste.

